

[Hassing-Jørgensen.]

bundet af, hvad der i saa Henseende passerende i Krigsaarene. Jeg finder, som det er udtalt her af flere Talere, at Forholdene ikke ganske umiddelbart kan sammenlignes, men ud fra en Betragtning af, hvad Skatteyderne og Staten hver for sig vil være bedst tjent med, forekommer det mig, at da det jo er de samme Penge, der skal bruges, er det ikke ligegyldigt, om Finansministeren udskriver disse Skatter med et større Beløb i det første Finansaar og som Følge deraf med et mindre i det følgende Finansaar. Det forekommer mig, rent sagligt, at den Regel, som her er anvendt, vil virke udjævnende for begge Parter Vedkommende. Den vil virke udjævnende for Skatteyderne, og den vil ogsaa virke udjævnende for Statens Indtægt i de kommende Aar.

Der foreligger jo et andet Lovforslag, om hvilket det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte sig meget udførligt, men da jeg har forstaaet, at disse to Lovforslag skal behandles hvert for sig, skal jeg for mit Vedkommende afstaa fra at knytte Bemærkninger til det ærede Medlems Udtalelser. Men jeg maa maaske have Lov til, naar man fra en enkelt Side her i Salen skal have udtalt Ønske om, at disse to Lovforslag henvises til hvert sit Udvalg, at henstille, om det dog ikke maa anses for særdeles upraktisk. Det forekommer mig, at disse to Lovforslag i høj Grad kommer hinanden ved, og at man næsten ikke kan tage Stilling til det ene, uden at det andet er ordnet. Derfor vil jeg gøre den Bemærkning paa dette Tidspunkt, at jeg synes, vi skulde henvise de to Lovforslag til det samme Udvalg, og det haaber jeg at faa Tilslutning til.

Jens Thomsen: Princippet i det foreliggende Lovforslag med Hensyn til at forhøje eller nedsætte Skatteudskrivningen efter Statens Behov er i Virkeligheden det samme, som findes i Kommuneligningerne, men med vor manglende Tillid til den nuværende Regering kan vi ikke gaa med til en saadan Ændring paa nuværende Tidspunkt. Den foreslaaede Graduering er maaske ikke mere uangribelig, end at der kunde være Anledning til at give Spørgsmaalet en fornyet Behandling, naar den gennemførte Lov har været prøvet i et Aar. Efter min Mening er det ogsaa urimeligt, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard paa-pegede, at gennemføre gennemgribende principielle Ændringer paa et Tidspunkt, da den store Skattekommission ikke har tilendebragt sit Arbejde.

Hvad angaar Selskabsbeskatningen, kan

vi give Tilslutning til det nye Princip: at give den Del af Indtægten, der henlægges til Konsolidering, en mildere Beskatning end selve Dividendeudbetalingerne til Aktionærerne. Samfundet er jo altid interesseret i, at Selskaberne konsolideres, fremfor at de giver store Tantiører til Ledelsen og store Renteudbytter til Aktionærerne. Men det forekommer mig, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen var inde paa, at det foreliggende Lovforslag tager for ringe Hensyn til de Selskaber, der før i Tiden har administreret efter dette Princip og opsparet store Reserver i Stedet for at udbetale det hele til Ledelsen og Aktionærerne. Jeg synes, at Selskaberne skulde have en lempeligere Beskatning af en beregnet Renteindtægt f. Eks. paa 4—5 pCt. af deres opsparede Reserver og til Gengæld give en stærkere Beskatning af selve Indtjeningen, naar den gaar op over 5—6 pCt. Men det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag tager særlig haardt paa de gamle, sunde Selskaber, der i Tidens Løb har oparbejdet store Reserver og har konsolideret sig stærkt.

Hvad angaar Merindkomstbeskatningen, har det afgørende Betydning, om en Person eller et Erhverv i Sammenligningsaarene har haft en normal Indtægt, om der har været Krise eller Højkonjunktur i Sammenligningsaarene for vedkommende Erhverv. Jeg maa i denne Forbindelse minde om, at Landbrugets gennemsnitlige Forrentnings- evne i Sammenligningsaarene har været meget lav, medens til Gengæld Industriens Gennemsnitsforrentning har ligget meget højt i de samme Aar, og derfor er Grundlaget for den foreslaaede Beskatning meget ulige- ligt for de to Erhverv. Efter Opførelsen fra Landøkonomisk Driftsbureau har Gennemsnitsforrentningen for Landbruget været følgende i de tre Sammenligningsaar: 3,1, 3,3 og 1,9 pCt. Det vil sige, at Landbrugerne har tjent ca. 2 pCt. mindre, end de fleste skal betale i Rente, medens Industriens gennemsnitlige Forrentning for Sammenligningsaarene vel har ligget paa 12—13 pCt. eller 7—8 pCt. over den Rente, der i Almindelighed skal betales. Man vil deraf se, at Lovforslagets Grundlag for Merindkomstkatten virker meget ulige for disse to Erhverv.

Det nye Princip i Lovforslaget: at betale Skat af Skatten, maa vi nedlægge den skarpeste Protest imod. I Forelæggelsestalen udtalte Finansministeren, at det samme var gældende ved den overordentlige Skat under den forrige Krig. Men det foreliggende Lovforslag kan ikke sammenlignes